

ประกาศเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

เรื่อง ให้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ด้วยเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ซึ่งได้แสดงถึงรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด แผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาชุมชน แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง และได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น ข้อ ๔ และ ข้อ ๑๗ (๑),(๒),(๓),(๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ดังนั้น เพื่อให้มีกรอบแนวทางในการพัฒนาเทศบาลตำบลเขาสวนกวางและแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายชูเกียรติ ลีตระกูล)

นายกเทศมนตรีตำบลเขาสวนกวาง

คำนำ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาของแต่ละท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการและศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งเป็นการสอดคล้องประสานสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด และการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ตลอดจนนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล

เทศบาลตำบลเขาสวนกวางได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น และแนวทางในการจัดหางบประมาณรายจ่ายประจำปี

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓. ประชากร	๔
๔. สภาพทางสังคม	๕
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๗
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๘
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๙
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๐

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๑
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๔
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๓๙
- ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๖

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๖๑
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๖๓

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์	๒๑๖
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๒๑๖
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๒๑๘
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๒๑๘

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในจังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเขาสวนกวาง เป็นชุมชนที่มีการพัฒนาและยกฐานะจากสุขาภิบาลเขาสวนกวาง ซึ่งเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ก เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒

- อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๐๐ กิโลเมตร
- อยู่ห่างจากจังหวัดขอนแก่น โดยทางรถยนต์ประมาณ ๔๙ กิโลเมตร
- มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖.๕ ตารางกิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนขอนแก่น – อุดรธานี ตรง กม. ๔๙๖.๐๐ ทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๕๐๐ เมตร เป็นเส้นตั้งฉากไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนขอนแก่น – อุดรธานี ตรง กม. ๔๙๖ ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกถึงหลักเขตที่ ๓ ตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายกรุงเทพฯ – หนองคาย ตรง กม. ๕๐๓.๐๐๐ ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางรถไฟสายกรุงเทพฯ – หนองคาย ตรง กม. ๕๐๓.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออกระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ถึงหลักเขตที่ ๔ (ติดต่อกับ อบต.เขาสวนกวางและจังหวัดอุดรธานี)

ทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางรถไฟสายกรุงเทพฯ – หนองคาย ไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางรถไฟสายกรุงเทพฯ – หนองคาย ตรง กม. ๔๙๘.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออก ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๑,๐๐๐ เมตร (ติดต่อกับ อบต.เขาสวนกวางและ อบต.คำม่วง)

ทิศใต้ จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตั้งฉากไปทางทิศตะวันตกถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายกรุงเทพฯ – หนองคาย ตรง กม. ๔๙๘.๐๐๐ ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลขที่ ๒ ตอนขอนแก่น – อุดรธานี ตรง กม. ๔๙๑.๐๐๐ ฟากตะวันออก (ติดต่อกับ อบต.คำม่วง)

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตั้งฉากไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนขอนแก่น – อุดรธานี ตรง กม. ๔๙๑.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๕๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นขนานระยะ ๕๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลขที่ ๒ ตอนขอนแก่น – อุดรธานี ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปบรรจบหลักเขตที่ ๑(ติดต่อกับ อบต.คำม่วงและ อบต.เขาสวนกวาง)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยรวมจะเป็นที่ราบเชิงเขา เหมาะแก่การทำการเกษตรที่ใช้น้ำน้อย สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้ง ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม) ทำให้มีฝนตกชุก

ฤดูกาล

ฤดูกาล พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

๑. ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติเย็นจะแผ่ลงปกคลุมประเทศไทยตอนบนในช่วงดังกล่าว ทำให้อากาศโดยทั่วไปจะหนาวเย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวัน สำหรับเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม

๒. ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าว โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

๓. ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย โดยมีร่องความกดอากาศต่ำที่พาดอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี แต่อย่างไรก็ตามนอกจากปัจจัยดังกล่าวที่ทำให้มีฝนตกชุกแล้วยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

- เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง อุณหภูมิสูงสุด ๔๑ องศาเซลเซียส ต่ำสุด ๘ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่เป็นดินร่วนปนทราย เหมาะแก่การทำการเกษตรที่ใช้น้ำน้อยเช่น มันสำปะหลัง และอ้อย

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ประกอบด้วย ๑๓ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านเขาสวนกวาง	หมู่ที่ ๑	ตำบลเขาสวนกวาง
๒. บ้านศรีชมชื่น	หมู่ที่ ๒	ตำบลเขาสวนกวาง
๓. บ้านหนองกุ้ง	หมู่ที่ ๕	ตำบลเขาสวนกวาง
๔. บ้านป่าพร้าว	หมู่ที่ ๘	ตำบลเขาสวนกวาง
๕. บ้านหนองตะนา	หมู่ที่ ๙	ตำบลเขาสวนกวาง
๖. บ้านหัวหนอง	หมู่ที่ ๑๐	ตำบลเขาสวนกวาง
๗. บ้านโนนทอง	หมู่ที่ ๕	ตำบลคำม่วง
๘. บ้านห้วยบาก	หมู่ที่ ๖	ตำบลคำม่วง
๙. บ้านโคกสว่าง	หมู่ที่ ๘	ตำบลคำม่วง
๑๐. บ้านโนนสง่า	หมู่ที่ ๙	ตำบลคำม่วง
๑๑. บ้านจอมพลพัฒนา	หมู่ที่ ๑๐	ตำบลคำม่วง
๑๒. บ้านทางพาด	หมู่ที่ ๑๑	ตำบลคำม่วง
๑๓. บ้านใหม่ศรีสุข	หมู่ที่ ๑๒	ตำบลคำม่วง

๒.๒ การเลือกตั้ง

เขตการเลือกตั้ง ของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

- การเลือกตั้งนายกเทศมนตรี มี ๑ เขตเลือกตั้งโดยถือเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวางเป็นเขตเลือกตั้ง

- การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง แบ่งเป็น ๒ เขตเลือกตั้ง คือ

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ตำบลเขาสวนกวาง

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ตำบลคำม่วง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีจำนวน ๘,๗๙๑ คน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๒)

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ลำดับที่	ชื่อหมู่บ้าน	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	คาดการณ์ ปี ๒๕๖๓
๑	เขาสวนกวาง	๗๕๙	๗๕๑	๗๕๐	๗๔๘
๒	ศรีชมชื่น	๗๗๙	๗๗๒	๗๗๘	๗๗๕
๓	หนองกุ้ง	๑,๓๗๖	๑,๓๕๖	๑,๓๕๔	๑,๓๕๐
๔	ป่าพร้าว	๖๗๐	๖๖๙	๖๗๒	๖๗๑
๕	หนองตะนา	๖๔๗	๖๓๕	๖๒๙	๖๒๕
๖	หัวหนอง	๑,๒๔๕	๑,๒๖๖	๑,๒๖๓	๑,๒๖๐
๗	โนนทอง	๔๓๗	๔๔๔	๔๔๐	๔๔๒
๘	ห้วยบาก	๕๓๐	๕๓๐	๕๒๖	๕๒๔
๙	โคกสว่าง	๕๐๗	๕๑๒	๕๑๑	๕๑๐
๑๐	โนนสง่า	๑,๔๖๑	๑,๔๔๑	๑,๔๔๔	๑,๔๔๕
๑๑	จอมพลพัฒนา	๖๔๕	๖๒๕	๖๒๗	๖๓๐
๑๒	ทางพาด	๑,๑๓๙	๑,๑๔๘	๑,๑๔๓	๑,๑๔๕
๑๓	ใหม่ศรีสุข	๗๕๙	๗๔๖	๗๓๙	๗๓๕
รวม		๑๐,๙๕๔	๑๐,๘๙๕	๑๐,๘๗๒	๑๐,๘๖๐

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒)

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๑,๑๐๓	๑,๒๓๗	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๒,๘๓๘	๓,๕๒๖	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๘๔๒	๖๘๐	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๔,๗๘๓	๕,๔๔๓	

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สังกัด	ท้องถิ่น	สปช.	สพฐ.	กรมสามัญฯ	กรมอาชีวฯ	รวม
ศูนย์พัฒนาก่อนวัยเรียน	-	-	-	-	-	-
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๒๓๔	-	-	-	-	๒๓๔
ระดับก่อนประถมศึกษา						
๑) จำนวนโรงเรียน	-	-	๔	-	-	๔
๒) จำนวนห้องเรียน	-	-	๘	-	-	๘
๓) จำนวนนักเรียน	-	-	๙๑	-	-	๙๑
๔) จำนวนครู อาจารย์	-	-	๘	-	-	๘
ระดับประถมศึกษา						
๑) จำนวนโรงเรียน	-	-	๕	-	-	๕
๒) จำนวนห้องเรียน	-	-	๔๕	-	-	๔๕
๓) จำนวนนักเรียน	-	-	๙๑๗	-	-	๙๑๗
๔) จำนวนครู อาจารย์	-	-	๕๑	-	-	๕๑
ระดับมัธยมศึกษา						
๑) จำนวนโรงเรียน	-	-	๓	-	-	๓
๒) จำนวนห้องเรียน	-	-	๓๐	-	-	๓๐
๓) จำนวนนักเรียน	-	-	๗๘๐	-	-	๗๘๐
๔) จำนวนครู อาจารย์	-	-	๔๗	-	-	๔๗
ระดับอาชีวศึกษา						
๑) จำนวนโรงเรียน	-	-	-	-	-	-
๒) จำนวนห้องเรียน	-	-	-	-	-	-
๓) จำนวนนักเรียน	-	-	-	-	-	-
๔) จำนวนครู อาจารย์	-	-	-	-	-	-

๔.๒ สาธารณสุข

มีสถานที่ให้บริการด้านสาธารณสุข ดังนี้

๑) โรงพยาบาลของรัฐในเขตพื้นที่ มีจำนวน ๑ แห่งคือโรงพยาบาลเขาสวนกวาง

๒) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๑ แห่ง

๓) บุคลากรทางการแพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงพยาบาลเขาสวนกวาง ประกอบด้วย

- แพทย์ จำนวน ๕ คน
- พยาบาล จำนวน ๔๓ คน
- ทันตแพทย์ จำนวน ๕ คน
- เภสัชกร จำนวน ๖ คน
- เจ้าหน้าที่งานเภสัชกรรม จำนวน ๓ คน
- เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข จำนวน ๒ คน
- เจ้าหน้าที่งานทันตสาธารณสุข จำนวน ๒ คน
- นักรังสีการแพทย์ (เอ็กซเรย์) จำนวน ๑ คน
- เจ้าหน้าที่ห้องชันสูตร (นักเทคนิคการแพทย์) จำนวน ๓ คน
- (เจ้าหน้าที่งานวิทยาศาสตร์การแพทย์) จำนวน ๑ คน

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไป จำนวน ๑๓ คน
- แพทย์แผนไทย, นักกายภาพบำบัด จำนวน ๓ คน
- เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข (เวชกิจฉุกเฉิน) จำนวน ๔ คน
- นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน ๒ คน
- เจ้าหน้าที่งานเวชสถิติ จำนวน ๑ คน
- ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว จำนวน ๕๑ คน

๔) สาเหตุการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ๕ อันดับแรก จากมากไปหาน้อย

๑. โรคระบบทางเดินหายใจ
๒. โรคเบาหวาน
๓. โรคกระเพาะอาหาร
๔. โรคอุจจาระร่วง
๕. โรคความดันโลหิตสูง

๔.๓ อาชญากรรม

อาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ บ้างเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นการลักเล็กขโมยน้อย

๔.๔ ยาเสพติด

ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง คือ ยาบ้า

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีการจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และมีการอุดหนุนงบประมาณให้แก่ ที่ทำการปกครองอำเภอเขาสวนกวาง ที่ทำการปกครองจังหวัดขอนแก่น เพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามภารกิจอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมสังคมสงเคราะห์ตามนโยบายรัฐบาล คือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพความพิการ และเบี้ยยังชีพสำหรับผู้ป่วยเอดส์ และมีการจัดหาเครื่องกันหนาว ในกรณีประสบภัยหนาวอุณหภูมิต่ำ ๘ องศา ติดต่อกัน ๓ วัน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ถนน ในเขตเทศบาลแบ่งตามลักษณะของถนน ดังนี้

๑. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	ความยาวรวม	๔๒.๙๘ กิโลเมตร
๒. ถนนลูกรัง	ความยาวรวม	๒.๓๖ กิโลเมตร
๓. ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก	ความยาว	๑.๗๒ กิโลเมตร
ความยาวรวมทั้งสิ้น ๔๗.๐๖ กิโลเมตร		

มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ดอนขอนแก่น - อุตรธานี) ตัดผ่านและเชื่อมต่อกับจังหวัดอื่น และมีทางรถไฟตัดผ่านสายกรุงเทพ - หนองคาย การคมนาคมโดยทางรถยนต์และรถไฟสะดวกมาก

๕.๒ การไฟฟ้า

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ให้บริการทางด้านไฟฟ้าและแสงสว่างภายในเขตชุมชนเทศบาล ดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหน่วยบริการผู้ใช้ไฟฟ้าอยู่ที่ตลาดใหม่ บ้านทางพาด หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคำม่วง และเทศบาลได้ให้ความสะดวกจัดหาและจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับวัสดุ อุปกรณ์ไฟฟ้าเพื่อติดตั้งในเขตเทศบาลให้ได้รับแสงสว่างอย่างทั่วถึง

๕.๓ การประปา

การบริการน้ำประปาในเขตเทศบาล ดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งได้แหล่งน้ำดิบจากอำเภอน้ำพอง

๕.๔ โทรศัพท์

การบริการทางด้านโทรศัพท์ ภายในเขตเทศบาลมีชุมสายโทรศัพท์เพื่อให้บริการประชาชน แต่ในปัจจุบันทุกหมู่บ้านใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การบริการไปรษณีย์ ภายในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีที่ทำการไปรษณีย์ให้บริการประชาชน คือที่ทำการไปรษณีย์เขาสวนกวาง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณร้อยละ ๘๐ มีพื้นที่ทำการเกษตรกรรม ประมาณ ๓,๘๓๐ แปลง ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่อยู่อาศัย พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง และข้าว

๖.๒ การประมง

เขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ไม่มีพื้นที่การประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภคและจำหน่าย สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ แสดงได้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

หมู่บ้าน	จำนวน เกษตรกร	พื้นที่ ปลูกหญ้า (ไร่)	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)
ตำบลเขาสวนกวาง								
บ้านเขาสวนกวาง	๓๐	-	๗	-	-	๒๘	๘๒๐	๖๖
บ้านศรีชมชื่น	๔๑	-	๑๐	-	๓	๒๖	๑,๑๔๑	๓๑
บ้านหนองกุง	๒๖	-	๗	-	๕	๓๒	๑,๔๑๐	๖๔
บ้านป่าพร้าว	๒๙	-	๔	-	-	-	๖๘๐	๔๖
บ้านหนองตะนา	๓๘	๕	๒๐	-	๔๙	๒๒	๘๒๐	๕๕
บ้านหัวหนอง	๔๔	๑๕	๒๒	-	๒๐	๓๕	๑,๕๑๐	๗๙
ตำบลคำม่วง								
บ้านโนนทอง	๓๕	๒๐	๒๒	-	๑๐	๒๘	๑,๖๑๐	๙๑
บ้านห้วยบาก	๓๒	๔	๔	-	-	๑๕	๘๑๐	๕๕
บ้านโคกสว่าง	๓๑	-	-	-	๒๒	๑๐	๘๒๐	๔๕
บ้านโนนสง่า	๕๕	๑๐	๓๒	-	๑๐	๒๐	๑,๕๒๐	๖๕
บ้านจอมพลพัฒนา	๒๙	๕	๑๘	-	-	๑๕	๓,๕๑๐	๒๘
บ้านทางพาด	๓๐	๑๕	๒๖	-	-	๑๕	๑,๙๑๐	๒๕
บ้านใหม่ศรีสุข	๒๔	-	๒๖	-	๘	๒๓	๑,๕๕๐	๒๑
รวม	๔๔๔	๘๔	๒๐๖	-	๑๒๗	๒๖๙	๑๘,๒๒๐	๖๘๕

๖.๔ การบริการ

-มีสถานีบริการน้ำมัน จำนวน ๓ แห่ง
- มีธนาคาร จำนวน ๓ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่มีถนนสายหลักเป็นเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว คือ สวนสัตว์ขอนแก่น

๖.๖ อุตสาหกรรม

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก คือ

- โรงงานผลิตน้ำดื่ม	จำนวน	๔	แห่ง
- โรงสีข้าว	จำนวน	๗	แห่ง
- โรงงานทำขนมจีน	จำนวน	๒	แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- มีตลาดสด	จำนวน	๑	แห่ง
- มีร้านค้าทั่วไป	จำนวน	๑๗๔	แห่ง
- มีสถานที่จำหน่ายอาหารตาม พรบ.สาธารณสุข	จำนวน	๕๔	แห่ง

- เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง มีกลุ่มอาชีพ ได้แก่ กลุ่มอาชีพทำหมวก กลุ่มอาชีพทำพรมเช็ดเท้า กลุ่มอาชีพทำไม้กวาด กลุ่มอาชีพทำขนม โดยผลิตภัณฑ์วางจำหน่ายที่ศูนย์ OTOP บ้านใหม่ศรีสุข หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคำม่วง

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณร้อยละ ๘๐ เช่น ปลูกอ้อย มันสำปะหลังและข้าว แต่ในปัจจุบันประชากรเริ่มมีความรู้มากขึ้น จึงอยากทำงานที่สบายและได้ค่าแรงสูง แรงงานส่วนใหญ่จึงอพยพเข้าไปทำงานในเขตเมืองและเขตอุตสาหกรรม ประชาชนในพื้นที่ที่เหลือจึงเป็นวัยกลางคนและผู้สูงอายุ ทำให้แรงงานเริ่มขาดแคลน รองลงมาประชาชนจะประกอบอาชีพ ค้าขาย รับจ้าง รับราชการ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลนับถือศาสนาพุทธ มีวัดในเขตเทศบาล จำนวน ๑๑ แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

๑. วัดบ้านทางพาด
๒. วัดมงคลศรีสวนกวาง
๓. วัดสระกัญญาราช
๔. วัดศรีบุญเรือง
๕. วัดชัยทองวราราม
๕. วัดจอมศรีอาราม
๗. วัดทุ่งสว่างวราราม
๘. วัดพระพุทธบาทเขาน้อย
๙. วัดโนนทอง
๑๐. วัดป่าสว่างพรวนาราม
๑๑. วัดตาดฟ้า
๑๒. สำนักสงฆ์บ้านนาค้อ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีทำบุญขึ้นปีใหม่
๒. ประเพณีสงกรานต์
๓. ประเพณีทำบุญเข้าพรรษา
๔. ประเพณีลอยกระทง
๕. งานเทศกาลไถ่อย่างเขาสวนกวาง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่น มี ๒ ประเภท คือ การจักสานไม้ไผ่ และการละเล่นดนตรี (แคน)
๒. ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๑. สินค้าพื้นเมืองคือ ไถ่อย่างเขาสวนกวาง

๒. ของที่ระลึก เทศบาลเขาสวนกวาง จะมีของที่ระลึกที่ศูนย์ OTOP บ้านใหม่ศรีสุข เช่น หมวก ตะกร้า เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำตามธรรมชาติ มีจำนวน ๒ แห่ง คือ ลำห้วยค้อ ลำห้วยบาก

๘.๒ ป่าไม้

ป่าไม้ในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง จะเป็นป่าไม้ชุมชน

๘.๓ ภูเขา

ภูเขาในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง คือภูเขาสวนกวาง

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ต้นไม้เป็นไม้ที่มีคุณภาพดี เหมาะแก่การสร้างที่อยู่อาศัย

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่อุตสาหกรรม

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหาร

จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๑.๒.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๒.๓ กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย
๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีนิสัยจิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึง
ประสงค์

(๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มึทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

(๓) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้าน
สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการ
ที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

(๒) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้
ครอบคลุมและทั่วถึง

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงิน
ฐานราก ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน
ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
และเป็นธรรม

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

(๓) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

(๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- (๖) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (๗) พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศ เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล
- (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง
- (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
- (๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- (๔) การพัฒนาด้านพลังงาน
- (๕) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- (๖) การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

- (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
- (๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี
- (๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

- (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

- (๒) การพัฒนาเมือง
- (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

- (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
- (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
- (๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
- (๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ
- (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ
- (๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
- (๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำดิน คุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคือไปกับการพัฒนา การวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ภายในภาคให้มีการ เจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจาก ภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่ เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้ มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

: พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๑ พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง

๓.๒ สัดส่วนคนจนลดลง

๓.๓ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๓.๔ มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

๓.๕ รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต อย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บรวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดิน เค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุล ระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกิน ของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกย่องฝีมือ และอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกย่อง สถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาคความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อ่างนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลายน้ำจัดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้ มาตรฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความสะดวก ยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่อง

ในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี
อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์
ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้
มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่
เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้า เกษตรที่ใช้
สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจ รับรองแบบมีส่วนร่วม
ร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบ เกษตรอินทรีย์อย่าง
เป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการ
ท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการ
ผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนอง ตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการ
ส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียว ในชุมชนและท้องถิ่นส่งเสริมเกษตรกร
และกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ECommerce) ทั้งภายในประเทศและ
ต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการ
ตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ
และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตร การ
ประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นใน การแปรรูป
ผลิตสินค้า ในพื้นที่นำร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพ
ตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูล พื้นที่ปลูก
พืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร
นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น
โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการ
เลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐาน อุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่ม
ช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่ง
ลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐาน
ชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรม
ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้า และนวัตกรรม
ในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และ
ภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลาง อุตสาหกรรมเกษตร
แปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และ
อำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรอง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้าง
แบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหาร เสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทาง การตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่ การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัย สร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกกระดับผู้ประกอบการและนัก ออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความ หลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมกับ ภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบ บริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่ อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ความสะอาด และดูแลความ ปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นที่พุทธพยากรณ์ป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ของพื้นที่ต้นน้ำใน พื้นที่จังหวัดเลย อุตรดิตถ์ สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่า อนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วม ในการฟื้นฟู ป่าปลูก และป้องกันการ บุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน รวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุน ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาศูนย์บริการ และ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ ตลอดทั้งปีพัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศ เพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาถนนเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่าน กิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียน และนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่ง สาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ

ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การจัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือ บุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๔.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาคแนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาค กลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็ว สูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้ง ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม

เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทาง การจัดรูปที่ดิน การวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

๔.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากลเร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ - ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวกประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นพื้นที่นำร่อง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

๑. ศักยภาพและเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

๑.๑ ฐานการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักที่ได้มาตรฐาน

- ฐานการผลิตและแปรรูปการเกษตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล
- ศูนย์การวิจัยเรียนรู้การผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ

๑.๒ แหล่งผลิตพลังงานทดแทน

- ฐานการผลิตและแปรรูปพืชพลังงานทดแทน (มันสำปะหลังและอ้อย)

๑.๓ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ สื่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจสื่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๑.๔. การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์

- ตามรอยเส้นทางไดโนเสาร์และโบราณสถานยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ท่องเที่ยวเชิงประเพณีและวัฒนธรรม

๑.๕ ไหมไทยสู่สากล

- ศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมระดับภูมิภาค

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์
สู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

๒.๒ เป้าประสงค์ เชิงวิสัยทัศน์

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้

- ๑) เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) เพิ่มผลผลิตการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๒.๓ ตัวชี้วัดรวม

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด
- ๒) อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๒.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีรายละเอียดดังนี้

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม**

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๒) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละของจำนวนแปลง ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๓) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ.

๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ (ฉบับทบทวนใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ (ฉบับทบทวนใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๐) มี

สาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการบริการ
ของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง”

พันธกิจ

- ๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง คนในชุมชนมีชีวิตอยู่ด้วยความผาสุก

๒. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน
๒. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๖. การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. วิสัยทัศน์ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ เพื่อกำหนดทิศทางทางการพัฒนา คือ "ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการบริการของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง"

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ จากการวิเคราะห์โดยเครื่องมือต่างๆ และการแบ่งกลุ่มยุทธศาสตร์ที่สำคัญ สามารถกำหนดยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่นที่สำคัญ ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีกลยุทธ์ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคง และมีความสามารถทางการแข่งขัน

กลยุทธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคเกษตร
๒. เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ OTOP และ SMEs
๓. เพิ่มขีดความสามารถภาคการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

๑. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐานและขยายโอกาส
๓. สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
๔. อนุรักษ์ สร้างสรรค์ สืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. บริหารจัดการทรัพยากร I๖ : I๑๓
๒. สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔

๑. สร้างความปรองดอง สมานฉันท์ และส่งเสริมประชาธิปไตย
๒. รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน
๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalภัยทางถนน
๔. ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕: การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

กลยุทธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

๑. เพิ่มศักยภาพโครงข่ายก ๖:1๐๐
๒. เพิ่มคุณภาพภาคบริการให้ได้มาตรฐานระดับสากล
๓. เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง /นานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖: การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

กลยุทธ์ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖

๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม
๒. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร
๓. เพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

(ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๓)

เป้าหมายการพัฒนา “มหานครน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม
๒. พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้ตรงกับความ ต้องการของตลาดและเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยี สู่การเป็น Smart City และ MICE City

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๒. พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม
๔. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา/แนวทาง/ตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
- ๑.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น
ข้าว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
อ้อย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- รายได้ครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๘.๕ (ระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
- รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
- ๒.๒ ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๒.๓ พัฒนาระบบด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- สัดส่วนของผู้มีอายุสูงกว่าอายุเฉลี่ยของจังหวัด (๗๙ ปี) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
- คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มร้อยละ ๐.๕ ต่อปี
- ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ในระดับชั้นสูงสุดของทุกสังกัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- สัดส่วนผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ร้อยละ ๑๐๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่าง

ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- ๓.๒ สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓.๓ การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๓.๔ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๑๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี
- ขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เฉลี่ย ร้อยละ ๗๔.๒๒ (ระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
- คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๗๗
- จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๒๐๐ ไร่ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
- ๔.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- ๔.๓ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน
- ๔.๔ การปกป้องและเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๔.๕ ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี
- ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) ของคดีที่รับแจ้ง
- ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) ของคดีที่รับแจ้ง
- การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 - จำนวนหมู่บ้านสีขาว เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
 - จำนวนหมู่บ้านสีแดง ลดลง ร้อยละ ๐.๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart

City) และเมืองแห่งการประชุมสัมมนา(Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน Smart City ครอบคลุม ๖ ด้าน ตามแผน Khonkaen Smart City ๒๐๒๙ เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ
- ๕.๒ การส่งเสริมนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อการพัฒนา
- ๕.๓ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน MICE City

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี
- จำนวนสถานที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสถานที่จัดงานประเทศไทย หรือ Thailand MICE Venue Standard (TMVS) เพิ่มขึ้น ๓ แห่ง ต่อปี

- ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผน Khonkaen Smart city ๒๐๒๙ ไปสู่การปฏิบัติ

**๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี
(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)**

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจ
ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการและ
การท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล และเกิด
ประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของ
ชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ๔๔ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึง และเป็นระบบ
- ๑.๒ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มี
ประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

- ๑.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร
- ๑.๕ สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลด

อุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๒.๑ โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและให้ทั่วถึง
- ๒.๒ พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย
- ๒.๓ พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล
- ๒.๔ พัฒนาพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม
- ๒.๕ สนับสนุนชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษาความสะอาดของครอบครัว ชุมชน (ถังดักไขมัน บึงประดิษฐ์ ตลาด ทางระบาย การกำจัดของเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง ประกอบด้วย ๗ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
- ๓.๒ เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๓.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ และมุ่งสู่กีฬามืออาชีพ และการกีฬา/นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย
- ๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ/ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสมตรงศักยภาพของประชาชน
- ๓.๕ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ
- ๓.๖ เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชนกิจกรรมอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดี เห็นคุณค่าตนเอง และสังคม
- ๓.๗ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๗ แนวทาง ดังนี้

- ๔.๑ บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน
- ๔.๒ อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๔.๓ พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพโดยประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๔.๕ สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔.๖ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก โซลาร์ฟาร์ม
- ๔.๗ พัฒนาด้านแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๕.๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

๕.๓ ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์เพื่อ
ภาวะสุขภาพ

๕.๔ สนับสนุนการพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรมในพื้นที่

๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาพ ประกอบด้วยแนวทางพัฒนา ๕ แนวทาง ดังนี้

๖.๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ

๖.๒ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

๖.๓ สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการ
ดูแลสุขภาพ

๖.๔ สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการ
ประชาชน

๖.๕ ฝ้าระวัง ป้องกัน โรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อ
ร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

**ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขันภายใต้หลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๕ แนวทาง ดังนี้

๗.๑ เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามแก่เด็กและเยาวชน

๗.๒ อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗.๓ พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

๗.๔ พัฒนา ส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว

๗.๕ ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบ
อาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๕
แนวทาง ดังนี้

๘.๑ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและ
บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

๘.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๘.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน

๘.๕ พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใส ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและ
ประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เขาสวนกวางจะเป็นเมืองสะอาด ปราศจากยาเสพติด ฟื้นฟูชีวิตให้สิ่งแวดล้อม
พร้อมนำการศึกษา รุดหน้าเศรษฐกิจ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอยู่ดีกินดีมีแสง
ชุมชนเข้มแข็ง ปลอดภัยน่าอยู่ เชิดชูและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๖. ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม

แนวนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ
- ๑.๒ ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
- ๑.๓ ก่อสร้างขยายเขตประปา
- ๑.๔ บริการสาธารณะที่พึงได้รับ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ
- ๒.๒ สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค
- ๒.๓ ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการพัฒนาอาชีพขายไปอย่างให้ได้มาตรฐาน
และรู้จักกันอย่างแพร่หลาย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรม
- ๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๓.๓ การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพและอนามัย
- ๓.๔ การพัฒนาและส่งเสริมด้านสวัสดิการของชุมชน
- ๓.๕ การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๔.๓ การบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วน
- ๕.๒ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีศักยภาพในการพัฒนา
- ๕.๓ ส่งเสริมระบบการบริการประชาชนตามมาตรฐาน (PSO)
- ๕.๔ การพัฒนาและจัดระเบียบของชุมชน

๖. ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแนวนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์ของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

- ๖.๑ การถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษา
- ๖.๒ ส่งเสริมมาตรการป้องกันเฝ้าระวัง บำบัด ผู้เสี่ยงติดยาเสพติดและการรักษาสุขภาพชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- ๖.๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสด้านที่อยู่อาศัย

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีระบบสาธารณสุขเฝ้าระวังเพียงพอกับความต้องการในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ
๒. เพื่อให้ประชาชนใช้หลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการปลูกต้นไม้ พืชผักสวนครัว และใช้สอยทรัพยากรในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อครอบครัวและชุมชน
๓. ประชาชนมีการพัฒนาความรู้คู่คุณธรรม มีความเข้มแข็งทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และปัญญา
๔. ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ส่งเสริมด้านการศึกษา วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และสนับสนุนการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. การบริการด้านสุขภาพของประชาชน ผู้สูงอายุ คนพิการเป็นไปอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
๗. ชุมชนมีสภาพเป็นเมืองน่าอยู่
๘. ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ มีจิตสำนึกในการรักษา และหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ
๙. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ประชาชนต้องรู้จักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน

๑๐. การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานคลัง เป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงสุด

๑๑. ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่และมีส่วนร่วมในการบริหารงาน

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละของการจัดให้มีการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ๒. ร้อยละของการก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า และไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้น ๓. ร้อยละของการขยายเขตประปาเพิ่มขึ้น ๔. ร้อยละของการให้บริการสาธารณะที่พึงได้รับเพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการเพิ่มทักษะในด้านอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น ๒. ร้อยละของผลผลิตต่อไร่เพิ่มมากขึ้น ๓. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้ประกอบการและผู้บริโภคที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ๔. ร้อยละของผู้ประกอบอาชีพขายไถ่อย่างที่ได้รับการเพิ่มศักยภาพ ชีตความสามารถในการพัฒนาอาชีพขายไถ่อย่างให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	๑. จำนวนกิจกรรมที่พัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ๒. จำนวนเด็กนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษา ๓. ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง การเจ็บป่วยลดลง โรคติดต่อในพื้นที่ลดลง ๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านสวัสดิการที่สมควรได้รับอย่างทั่วถึงเพิ่มมากขึ้น ๕. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมด้านกีฬาประเภทกีฬาที่ได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	๑. ร้อยละของเกษตรกรที่มีน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำอุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง ๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดน้ำเสียได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ ๔. ร้อยละของครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลได้อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ ๕. ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและมีจิตสำนึกในการรักษาและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. ร้อยละของประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๒. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ๓. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการ ๔. จำนวนของชุมชน/หมู่บ้านที่ได้รับการพัฒนามีการจัดระเบียบ สวยงาม ปลอดภัยและน่าอยู่
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายรัฐบาล	๑. ร้อยละของการพัฒนาต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา ๒. ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษภัย และหลีกเลี่ยงยาเสพติดเพิ่มขึ้น ๓. จำนวนของคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสด้านที่อยู่อาศัย ได้มีที่อยู่อาศัย

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ร้อยละของสาธารณูปโภค สิ่งก่อสร้าง เพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	๑. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน ๒. จำนวนกิจกรรม / โครงการในการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ๒. ร้อยละของกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวนโยบายรัฐบาล	ร้อยละของการตอบสนองต่อแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนโยบายรัฐบาล

๒.๖ กลยุทธ์

๑. การพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่โดยได้รับบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างทั่วถึง สะอาด ปราศจากมลภาวะ
๒. รณรงค์ป้องกันยาเสพติด
๓. พัฒนาการบริหารและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๔. ส่งเสริมการศึกษา
๕. ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร
๖. ส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
๗. พัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะการจัดบริการสาธารณสุข ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นเพื่อให้การบริการสาธารณสุขแก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล สามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ และนโยบายรัฐบาล จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม
แนวนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ใน
ภาพรวม ไม่ว่าจะเป็นเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ในการจัดทำเป็น
ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths)

๑. มีโครงสร้างกรอบอัตรากำลังบุคลากรที่ชัดเจน
๒. มีงบประมาณในการบริหารงานด้านบุคลากรที่เพียงพอ
๓. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดไว้ชัดเจน (ตาม พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย
อำนาจให้แก่ อปท.)
๔. มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน
๕. มีรายได้จากเงินอุดหนุนและภาษีเข้าเทศบาลโดยตรง
๖. มีตัวแทนของประชาชนซึ่งทราบปัญหาในท้องถิ่นได้ดี เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
๗. ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถจัดงบประมาณแก้ไขปัญหาของประชาชนได้โดยตรง
๘. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดีครอบคลุมพื้นที่ของเทศบาล

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการประสานงาน ระหว่างเทศบาลและหน่วยงานอื่นในพื้นที่
๒. ขาดความต่อเนื่องในการบริหารงาน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง
๓. ขาดการพัฒนาด้านการศึกษาอย่างเป็นระบบ
๔. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานของ อปท. ได้อย่าง
เพียงพอ
๕. ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง
๖. ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญตรงกับความต้องการ
๗. ความยุ่งยากของขั้นตอนในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้
อย่างทันที่
๘. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลมีน้อย

๙. ไม่สามารถนำงบประมาณไปช่วยเหลือหน่วยงานอื่นได้อย่างคล่องตัว
๑๐. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาลยังขาดประสิทธิภาพ
๑๑. การบริหารงานบุคคลขาดการนำระบบคุณธรรมมาใช้
๑๒. บุคลากรขาดการฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง

โอกาส (Opportunity=O)

๑. เป็นเขตการค้าทางพาณิชย์ที่สำคัญทำให้โอกาสทางการจัดเก็บรายได้มีมากขึ้น
๒. มีนโยบายและวาระแห่งชาติที่ชัดเจนเป็นแนวทางปฏิบัติ
๓. เทคโนโลยีถูกลง ทำให้เข้าถึงและนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ทำงานได้ง่าย
๔. ที่ตั้งของเทศบาลตำบลเขาสวนกวางเหมาะสมเป็นแหล่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในด้านการท่องเที่ยว
อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
๕. การส่งเสริมจากภาครัฐในเรื่องการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม
๖. การสนับสนุนในเรื่องการท่องเที่ยว
๗. จุดศูนย์รวมของการคมนาคม
๘. เทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมต่อกับหน่วยงานภาครัฐ - เอกชน - ต่างประเทศ

อุปสรรค (Threat=T)

๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนา
๒. รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาประเทศบ่อย ส่งผลให้ท้องถิ่นต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายตามไปด้วย
๓. การเมืองเข้ามามีบทบาทต่อการบริหารจัดการมากขึ้น
๔. ระเบียบฯ ข้อกฎหมาย จำกัดอำนาจหน้าที่บางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ระบบฐานข้อมูลไม่ตรงความจริง เช่น จำนวนประชากรแฝงไม่ตรงกับฐานข้อมูลทำให้การได้รับการจัดสรรงบประมาณบางอย่างไม่ตรงกับความเป็นจริง
๖. ปัญหาการเมืองระดับประเทศยังไม่มีเสถียรภาพ ยังมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้นโยบายการพัฒนาไม่ชัดเจน
๗. ปัญหาด้านเศรษฐกิจภายในประเทศเกิดการชะลอตัว
๘. ประชาชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ขาดความร่วมมือในการทำงานทำให้ไม่เกิดการบูรณาการร่วมกัน
๙. ความหลากหลายของประชากรที่เข้ามาทำงานในพื้นที่ส่งผลทำให้เกิดปัญหาเสพติด อาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ระบบงานจราจรในเขตเทศบาลขาดการจัดการอย่างเป็นระบบ ๒. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอ สำหรับจุดที่มีจำเป็นจุดเสี่ยงต่าง ๆ	ถนนในเขตเทศบาลที่เป็นจุดเสี่ยง จุดล่อแหลม / จุดเสี่ยงภัย	- การขยายตัวของชุมชนในเขตเทศบาลและปริมาณการจราจรที่มากขึ้นจึงมีความจำเป็นต้องบริหารงานจราจรในเขตเทศบาลอย่างเป็นระบบ - ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
๒. ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม	๑. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน ๒. ประชาชนยังขาดความสนใจในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย ๓. การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา ๔. ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ชุมชนในเขตเทศบาล ชุมชนในเขตเทศบาล ชุมชนในเขตเทศบาล ชุมชนในเขตเทศบาล	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำให้อยู่รอดในสังคม - สภาพอากาศ และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพของคนในชุมชนมากขึ้น - มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว - ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มนโยบาย
๓. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	<p>๑. ขาดระบบบริหารจัดการจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ</p> <p>๒. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาดและเพียงพอ</p>	<p>พื้นที่ที่ประสบปัญหาในเขตเทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p>	<p>- การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร</p> <p>- น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอต่อการขยายตัวของชุมชน</p>
๔. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	<p>๑. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูกาลทำการเกษตร ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน</p> <p>๒. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน</p> <p>๓. การขาดความสนใจจริงจัง จริ่งจิ้ง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ</p> <p>๔. การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการลงทุน</p>	<p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p>	<p>- สภาพอากาศ ฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง</p> <p>- ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต</p> <p>- โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน</p> <p>- การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน</p>

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
<p>๕. ปัญหาด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรม ท้องถิ่น การกีฬา และนันทนาการ</p>	<p>๑. การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดมาตรฐานในด้านการบริหารจัดการ</p> <p>๒. ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัชฌาศัย หรือ การศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลัง ไม่ทันเหตุการณ์ บ้านเมือง</p> <p>๓. การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนา ของคนทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา</p> <p>๔. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหายไป เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง</p>	<p>ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล ตำบลเขาสวนกวาง</p> <p>เทศบาลตำบล เขาสวนกวาง</p> <p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขตเทศบาล</p>	<p>-การบริหารจัดการอย่างได้มาตรฐานในทุกด้าน เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมี ความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด</p> <p>-การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของ ตนเองและของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>-วัดอุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวาย ในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจ</p> <p>-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของ แต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้</p>
<p>๖. ปัญหาด้าน การเมืองการ บริหารและการ พัฒนาบุคลากร ท้องถิ่น</p>	<p>๑. ประชาชนยังขาดกระบวนการ เรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบ ทางการเมืองยังอ่อนแอ</p> <p>๒. ประชาชนยังขาดความสนใจใน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารหรือ พัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการ เป็นเพียงการแก้ไขปัญหาของ บุคคลบางกลุ่ม</p> <p>๓. ประชาชนไม่เข้าใจระบบ บริหารงาน ของเทศบาลทำให้เกิด ความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง</p>	<p>ชุมชนในเขต เทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขต เทศบาล</p> <p>ชุมชนในเขต เทศบาล</p>	<p>-การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครอง โดยประชาชน เพื่อประชาชน ดังนั้นการพัฒนางองค์ ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิด ความสมดุล</p> <p>-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือการวางแผนกำหนด ทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย</p> <p>-เทศบาลเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และ นับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้าง ความเข้า กับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ</p>

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๖. ปัญหาด้าน การเมืองการ บริหารและการ พัฒนาบุคลากร ท้องถิ่น	๔. ข้าราชการหรือพนักงาน ต้อง ปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้ สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่ เป็นอยู่ ๕. ระบบบริหารจัดการของภาครัฐ ยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การ ให้บริการประชาชนยังขาดความ คล่องตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงาน เจ้าหน้าที่ ของ เทศบาลตำบล เขาสวนกวาง พนักงาน เจ้าหน้าที่ ของ เทศบาลตำบล เขาสวนกวาง	- การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของ ผู้รับบริการ ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการ ให้บริการที่ดี - การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจ กับประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและ วิธีการบริหารงาน วิธีการทำงาน ของเทศบาลตำบล เขาสวนกวาง
๗. ปัญหาด้าน การจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	๑. ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่ง ที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคม และชุมชนหากไม่มีการวางแผนที่ดี จะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ชุมชนในเขต เทศบาล	- ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการ การกำจัดขยะ อย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำจัดยากและขยะมี มลพิษจะยิ่งมากขึ้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและพลังงาน ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติมีความรุนแรงมากขึ้น มีโอกาสเกิดได้ทั้ง ภาวะฝนทิ้งช่วง ขาดแคลนน้ำ ภัยแล้ง และภาวะฝนตกหนัก น้ำท่วมฉับพลัน เกิดการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ระบบนิเวศจะอ่อนแอ เกิดการสูญเสียน้ำที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ ภาวะโลกร้อนยังส่งผลให้เกิด การขาดแคลนน้ำ และโรคระบาดเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร นอกจากนี้ระดับ คาร์บอนไดออกไซด์และอุณหภูมิที่สูงขึ้น การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช จะส่งผลกระทบต่อระบบการ เพาะปลูกและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอาหาร และความเสียหายของพืชผล ทางการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจให้กับประเทศที่มีภาคเกษตรเป็นแหล่งรายได้ สำคัญ การพัฒนาจะต้องเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นให้สมบูรณ์และคงความหลากหลายทาง ชีวภาพ มีความพร้อมในการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ให้ความรู้และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมี ส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจกบนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนร่วมกับประชาคมโลกในการแก้ปัญหา ภาวะโลกร้อนโดยไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ และให้ความสำคัญต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบคือ ขาด แคลนแรงงานหนุ่มสาวที่จะเข้ามาทดแทน การย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติทั้งแรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือเพื่อ ทดแทนกำลังแรงงาน และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการ ลงทุนพัฒนาด้านอื่น ๆ ลดลง ดังนั้นจะต้องเตรียมความพร้อมด้านระบบสวัสดิการสังคมเพื่อรองรับการปรับตัว เข้าสู่โครงสร้างผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีอาชีพทำให้เกิดความรู้สึกว่ามีคุณค่าต่อสังคม

๓.๒.๓ กระแสนิยมและการแพร่ขยายของวัฒนธรรมโลก คนหนุ่มสาวมีค่านิยมการบริโภคตามวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เทียวเตร่ ดื่มสุรา ติดการพนัน และขาดการออมรวมทั้งปัญหาเยาวชนติดเกมส์คอมพิวเตอร์ และการมั่วสุมทางเพศในแหล่งบันเทิง ทำให้แรงยึดเหนี่ยวทางประเพณีและวัฒนธรรมลดลง จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการรื้อฟื้นประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นฐานการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และการพัฒนาคนให้มีความรอบรู้ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

ไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

- (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน
 - (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน
 - (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน
 - (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
 - (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ ๕ คะแนน
 - (๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน
 - (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
 - (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน
 - (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน
- คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลโครงการเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาจึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินผลการพัฒนา เพื่อจะได้ทราบถึงผลสำเร็จของโครงการว่าอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๓.๑.๑ ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF)

(๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS)

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ (Problem-Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model)

(๑๑) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ

(๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

๓.๑.๒ เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๓.๑.๓ ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๓.๑.๔ วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)

๓.๑.๕ ผลกระทบ (Impact

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การขยายตัวของชุมชนในเขตเทศบาลและปริมาณการจราจรที่มากขึ้น จึงต้องบริหารงานจราจรในเขตเทศบาลอย่างเป็นระบบ

๒. ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น จะทำการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ หรือโคมไฟส่องสว่างในจุดที่แสงสว่างไม่ถึง จะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง

ด้านสาธารณสุขและสังคม

๑. ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำให้อยู่รอดในสังคม จะส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการวางแผนในการใช้ชีวิตมากขึ้น

๒. สภาพอากาศ และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพของคนในชุมชนมากขึ้น จะส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักป้องกันโรคร้ายต่าง ๆ และการควบคุมโรค

๓. มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว

๔. ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งเสริมให้ประชาชนเตรียมพร้อมอยู่เสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง

ด้านแหล่งน้ำ

๑. ฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ จะสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ เพราะถือว่าการเตรียมรับมือกับปัญหาขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร

๒. น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ท้องถิ่นต้องดูแลจัดทำให้เพียงพอต่อการขยายตัวของชุมชน

ด้านเศรษฐกิจและความยากจน

๑. สภาพอากาศ ฤดูกาลที่เปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง จัดทำโครงการฝึกอบรมอาชีพมากขึ้น ส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ เพื่อเป็นอาชีพทางเลือกให้กับประชาชน

๒. ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้ สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่า ทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และผลผลิต จะส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ให้มีความเข้มแข็ง

๓. โครงการส่งเสริมต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทศนคติของแต่ละชุมชน ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

๔. การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน

ด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬาและนันทนาการ

๑. การบริหารจัดการอย่างได้มาตรฐานในทุกด้าน เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด

๒. การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเองและของชุมชนท้องถิ่น

๓. วัตถุประสงค์เข้ามาครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคม สมควรที่จะส่งเสริมให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

๔. วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้ ต้องดำรงรักษาไว้เพื่อให้อยู่คู่ท้องถิ่น

ด้านการเมืองการบริหารและพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๑. การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชน เพื่อประชาชน จึงต้องจัดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล

๒. การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย

๓. เทศบาลเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น จึงต้องมีการสานสัมพันธ์กับประชาชน

๔. การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น ผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี

๕. การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ได้ทราบถึงบทบาทและวิธีการบริหารงาน วิธีการทำงาน ของเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง

ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการ การกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำจัดยากและขยะมีมลพิษจะยิ่งมากขึ้น

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

จากการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา เทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการบ้านเมือง ตลอดจนการสนองต่องานตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนโยบายของรัฐบาล ซึ่งการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทำให้ภายในเขตเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดีขึ้นที่จะเห็นเป็นรูปธรรมที่สุด เห็นจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้พื้นที่ในเขตเทศบาลเจริญขึ้นเรื่อย ๆ แต่ด้วยการที่ความต้องการของประชาชนมีมาก แต่งบประมาณมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทั้งหมดภายในทีเดียว จึงได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อแก้ไขในส่วนที่ด่วนที่สุดก่อน และเทศบาลตำบลเขาสวนกวางก็จะพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ อย่างไม่หยุดยั้งเพื่อความเจริญก้าวหน้าและเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน